

Chojnice, dnia 4 września 1935 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 33

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

91. Zakaz Starosty Powiatowego Chojnickiego z dnia 30 sierpnia 1935 r. Nr. B. 29/43 dotycz. sprzedaży wszelkich napoi alkoholowych na terenie powiatu chojnickiego w czasie od 7. IX. 1935 do 9. IX. 1935 r.	127
92. Pismo okólne Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 lipca 1935 r. Nr. Zn. 1a/12-c w sprawie konkursu na projekt uzdrowotnienia powiatu	127
93. W sprawie akcji w kierunku rozpowszechnienia Państwowej Odznaki Sportowej	128
94. Przedruk rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. R. P. Nr. 54, rok 1935, poz. 352)	128
95. Sprostowanie	130

DZIAŁ URZĘDOWY

91

Zakaz Starosty Powiatowego Chojnickiego z dnia 30 sierpnia 1935 r. Nr. B. 29/43 dotycz. sprzedaży wszelkich napoi alkoholowych na terenie powiatu chojnickiego w czasie od 7. IX. 1935 do 9. IX. 1935 r.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1931 roku w sprawie sprzedaży i używania napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 423) w związku z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45 poz. 351) zakazuję sprzedaży wszelkich napoi alkoholowych na terenie powiatu chojnickiego w czasie od dnia 7. IX. 1935 godzina 12 do dnia 9. IX. 1935 r. godz. 12.

Niestosowanie się do powyższego zakazu podlega karze do 300 zł. grzywny oraz 2 tygodni aresztu.

Proszę o podanie powyższego do publicznej wiadomości na podległych Panom terenach.

Chojnice, dnia 30 czerwca 1935 r.

Starosta Powiatowy

(-) T. Lipski.

Nr. B-29/43.

92

Pismo okólne

**Ministra Opieki Społecznej
z dnia 16 lipca 1935 r. Nr. Zn. 1a/12-c
w sprawie konkursu na projekt uzdrowotnienia powiatu.**

Do Panów Wojewodów i Komisarza
Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Opieki Społecznej ogłasza konkurs na projekt uzdrowotnienia powiatu. Warunki konkursu są następujące:

1) Projekt uzdrowotnienia może dotyczyć któregoś powiatu w Polsce (z wyjątkiem powiatów miejskich).

2) Udział w konkursie może wziąć każdy obywatel Rzeczypospolitej.

3) Projekt zgłoszony nie powinien zawierać wymagań maksymalnych w zakresie Zdrowia Publicznego, lecz ma być realny, t. j. przystosowany do obecnych warunków ekonomicznych i możliwy do wykonania w tych warunkach.

4) Projekt zgłoszony powinien się składać z 4-ch części, mianowicie:

a) opis powiatu - teren, liczba mieszkańców, ich podział (narodowość, płeć, wyznanie, zawód itd), liczba osiedli i ich rodzaj itp.

— z załączeniem mapy powiatu w wydaniu Wojskowego Instytutu Geograficznego,

b) stan zdrowotny powiatu — choroby zakaźne, choroby społeczne, umieralność niemowląt, stan sanitarno - porządkowy itd. z podkreśleniem braków,

c) opieka zdrowotna nad ludnością — zaopatrzenie ludności w pomoc leczniczą (szpitale, ambulatorja, ubezpieczalnie itp.), akcja zapobiegania chorobom przez opiekę nad człowiekiem i nad jego otoczeniem (ośrodki zdrowia, przychodnie społeczne, kolonie letnie itp.), instytucje czynne w tym zakresie na terenie powiatu itd., z podkreśleniem braków,

d) wnioski, zmierzające do usunięcia opisanych braków, z podaniem kosztów przybliżonych proponowanej akcji i ze wskazaniem źródeł ich pokrycia.

5) Projekt należy opatrzyć godłem. To samo godło należy umieścić na załączonej do projektu zamkniętej kopercie, zawierającej nazwisko, imię, stanowisko i adres autora.

6) Projekty, przepisane na maszynie, na papierze formatu kancelaryjnego, mogą obejmować nie więcej niż 20 stron. W tej formie należy je przesłać do właściwego urzędu wojewódzkiego (Wydział Zdrowia, Wydział Pracy, Opieki i Zdrowia).

7) Termin nadsyłania projektów upływa z dniem 1 stycznia 1936 roku.

8) Za najlepsze i najrealniejsze projekty na wniosek Komisji konkursowej przyznane będą przez Pana Ministra Opieki Społecznej następujące nagrody:

I nagroda	zł. 700
II nagroda	zł. 400
III nagroda	zł. 200
IV nagroda	zł. 100

9) Projekty nagrodzone stanowią własność Ministerstwa Opieki Społecznej, które może je ogłaszać w czasopiśmie i polecać do wykonania.

Podsekretarz Stanu:

(—) Dr. E. Piestrzyński.

Powyższe podaję do wiadomości zainteresowanych.

Chojnice, dnia 31 sierpnia 1935 r.

Starosta Powiatowy

w z. (—) A. Czerni

wicestarosta.

Nr. 1-17/35.

W sprawie akcji w kierunku rozpowszechnienia Państwowej Odznaki Sportowej.

W związku z propagandą P. O. S. — Państwowej Odznaki Sportowej — proszę o wszczęcie akcji w kierunku rozpowszechnienia P. O. S. W tym celu proszę o porozumienie się z miejscowym nauczycielstwem co do ćwiczeń samych oraz prób i wyboru miejsca do przeprowadzenia tak ćwiczeń jak i prób. Wskazane jest, by w roku bieżącym wiejska ludność masowo wzięła udział w próbach P. O. S.

Wykazy ćwiczących i kandydatów do próby w P. O. S. proszę nadesłać pod adresem Pow. Kom. W. F. i P. W. w Chojnicach. Gdy zbierze się większa ilość kandydatów przybędzie na miejsce wyznaczony delegat, pod kierunkiem którego zostanie z kandydatami przeprowadzona próba do P. O. S.

Proszę również w tej sprawie wejść w ścisły kontakt z miejscowymi organizacjami W. F. i P. W. i pociągnąć ich do współpracy.

Chojnice, dnia 31. sierpnia 1935 r.

Przewodniczący Powiatowego Komitetu W. F. i P. W.

(—) T. Lipski

Starosta Powiatowy.

Nr. W. 5-4/35.

Przedruk rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. R. P. Nr. 54, rok 1935 poz. 352).

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie do hoteli, pensjonatów,jazdów i pokojów umeblowanych, przeznaczonych do odnajmowania na krótkotrwały pobyt.

(2) Do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia obowiązani są właściciele (dzierżawcy, zarządcy) zakładów, wymienionych w ust. (1).

§ 2. W miejscowościach, zaopatrzonych w urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, zakła-

dy, wymienione w § 1, mogą być zakładane wyłącznie w budynkach, mających te urządzenia; w innych miejscowościach wolno je zakładać tylko w budynkach, które mają zapewnioną dostateczną ilość wody, odpowiadającej przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 562), oraz posiadają należyte urządzenia ściekowe.

§ 3. (1) Wysokość pokoi dla gości powinna wynosić co najmniej 2,5 m, a ilość powietrza, przypadającego na 1 osobę — co najmniej 15 m³. Pokoje powinny być suche, dostatecznie oświetlone (stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie może być mniejszy niż 1:12) oraz mieć należyte urządzenia do ogrzewania i przewietrzania. Ściany i sufity powinny być malowane jasną farbą olejną lub klejową. Podłogi powinny być gładkie bez szczelin z materiału nieprzeziąkliwego.

(2) W pokojach powinny być umywalnie z wodą bieżącą, przytem w budynkach, niemających urządzeń wodociagowych, zbiorniki wody przy umywalniach powinny być stale zaopatrzone w dostateczną ilość wody (§ 2).

(3) Postanowienia ust. (1) i (2) mają odpowiednie zastosowanie do pokoi dla służby.

§ 4. W miejscowościach, posiadających urządzenia wodociagowe i kanalizacyjne, każdy zakład, wymieniony w § 1, powinien posiadać łazienkę. W innych miejscowościach zakłady wymienione w § 1, powinny posiadać przynajmniej urządzenie natryskowe.

§ 5. Ciepłota w pokojach, przeznaczonych dla gości, nie może wynosić mniej niż 18° C.

§ 6. (1) Kuchnia powinna być dostatecznie obszerna, widna, mieć ściany jasne, co najmniej do wysokości 2 m o powierzchni gładkiej, łatwo zmywalnej, podłogę gładką bez szczelin, z materiału nieprzepuszczalnego, i należyte urządzenia wentylacyjne.

(2) Kuchnia powinna być oddzielona od pomieszczeń mieszkalnych.

(3) Kuchnia przeznaczona jest wyłącznie do przygotowywania potraw. Korzystanie z pomieszczeń kuchennych w innych celach, a w szczególności zamieszkiwanie w nich, spanie i przechowywanie w ich przedmiotów, nieprzeznaczonych do użytku kuchennego, jest wzbronione.

(4) Osoby, zatrudnione w kuchni, powinny nosić białe fartuchy, sięgające po szyję, zapinane z tyłu, na głowie zaś powinny mieć białe czapki.

§ 7. (1) Artykuły żywności i gotowe potrawy powinny być przechowywane w oddzielnym, widnym i dobrze przewietrzanym pomieszczeniu. Artykuły żywności, łatwo ulegające zepsuciu, powinny być przechowywane w miejscu chłodnym. Trzymanie takich artykułów bezpośrednio na lodzie jest wzbronione.

(2) W cieplej porze roku kuchnie i pomieszczenia do przechowywania artykułów żywności powinny mieć okna zaopatrzone w siatki, zabezpieczające od much.

§ 8. (1) Na każdym piętrze powinien być co najmniej 1 ustęp oddzielny dla kobiet i dla mężczyzn, przytem 1 ustęp powinien przypadać co najmniej na 20 pokoi. W miejscowościach, mających urządzenia wodociagowe i kanalizacyjne, ustępy powinny być spłukiwane. W innych miejscowościach ustępy powinny być urządzone w sposób zabezpieczający grunt od zanieczyszczeń, a powietrze od wyziewów. Ustępy powinny mieć bezpośredni dostęp powietrza z zewnątrz i mieć należyte przewietrzanie. Zbiorniki ustępowe powinny być opróżniane po napełnieniu ich najwyżej do 2/3 głębokości.

(2) Ustępy nie mogą znajdować się w sąsiedztwie kuchni.

§ 9. (1) W zakładach, wymienionych w § 1 ust. (1), wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1—28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), ani chorobą weneryczną albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórną. Ważność świadectwa powinna być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

(2) Osoby, zatrudnione w zakładach, wymienionych w § 1 ust. (1), powinny być czysto ubrane.

§ 10. (1) Bielizna zakładowa powinna być czysta i zmieniana co najmniej raz na tydzień. Każda osoba, przybywająca do zakładu, powinna otrzymać czystą bieliznę pościelową i ręcznik. Wydawanie użytej już przez inną osobę

bielizny przed jej wypraniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbronione.

(2) Bielizna brudna powinna być przechowywana oddzielnie od czystej w specjalnych schowkach.

§ 11. We wszystkich pomieszczeniach powinny znajdować się na miejscach widocznych i dostępnych spluwaczki napełnione wodą, dające się łatwo oczyścić, oraz kosze do śmieci i odpadków.

§ 12. (1) Wszystkie pomieszczenia i urządzenia, korytarze, sienie, klatki schodowe w zakładach, wymienionych w § 1, powinny być utrzymywane w czystości i porządku i być wolne od robactwa. Dotyczy to również należących do budynku terenów niezabudowanych. Podwórza powinny mieć nawierzchnię twardą. Na podwórzu powinien znajdować się śmietnik i ustęp publiczny.

(2) W każdym pokoju dla gości, w zakładach wymienionych w § 1, powinien znajdować się w miejscu widocznym egzemplarz rozporządzenia niniejszego.

(3) W każdym zakładzie powinna znajdować się księga zażeń o stronicach ponumerowanych i oparafowanych przez władzę nadzorczą.

§ 13. W każdym z zakładów, wymienionych w § 1 ust. (1), powinny, o ile pełnione są w nich dyżury, być osobne suche, odpowiednio obszerne i widne, pomieszczenia dla osób dyżurujących.

§ 14. (1) Każdy z zakładów, wymienionych w § 1 ust. (1), przed otwarciem powinien być poddany szczegółowym oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom rozporządzenia niniejszego.

(2) Nadzór nad zakładami, wymienionymi w § 1 należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza może zażądać usunięcia usterek i braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu — zakład zamknąć; żądań tych jednak stawiać nie należy, jeżeli powyższe usterki i braki ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone z niestosunkowo wielkimi trudnościami lub kosztami. Jeżeli usterki i braki mogą przyczynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1—28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), władza nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do czasu usunięcia tych usterek i braków.

§ 15. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 23 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78) i z dnia 13 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 165).

95

Sprostowanie.

W n-rze 32 poz. 90 Oręd. Pow. w „rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1935 r. wydanem w porozumieniu z Min. Skarbu w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych daninach komunalnych“ zakradła się omyłka. Mianowicie w § 8 (1) za słowami: powodują pokrycie zaległości w stosunku: — winno być — „w roku budżetowym 1935/36 — 250%“, co uprasza się odpowiednio sprostować.